

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: J. Z., nar. ...
bytem P. 4, B. 1792/215
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2

proti
žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2016, čj. KUKHK-16639/DS/2016/Kj

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 1. 2016, čj. 2015/7777/SPR/CHAB. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 4

téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

2. Žalovaný po přezkoumání formálních náležitostí odvolání shledal, že odvolání bylo podáno opožděně. V odůvodnění rozhodnutí o odvolání uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 2. 2016. Proti němu bylo možné do 15 dnů ode dne jeho oznámení podat odvolání. Lhůta pro podání odvolání začala běžet dnem následujícím ode dne oznámení (doručení) tohoto rozhodnutí a žalobce tak mohl podat odvolání ještě dne 15. 2. 2016. Tohoto dne bylo správnímu orgánu doručeno odvolání e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu. Dle žalovaného však podpis nebyl ve stanovené lhůtě 5 dnů (tj. do 22. 2. 2016) doplněn. Dne 25. 2. 2015 bylo správnímu orgánu doručeno odvolání v písemné podobě, které bylo předáno poštovní přepravou dne 24. 2. 2016. Žalovaný proto postupoval dle § 92 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a odvolání jako opožděné zamítl, přičemž neshledal ani důvody k zahájení přezkumného řízení.
3. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pro jeho opožděnost dle § 92 správního řádu, neboť toto odvolání, resp. jeho následné potvrzení, bylo učiněno včas.
5. Uvedl, že dne 15. 2. 2016 zaslal odvolání e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu, své další podání potvrzující toto odvolání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu podal již dne 22. 2. 2016 tak, že jeho zmocněnec předal toho dne poštovní zásilku obsahující toto potvrzení odvolání držiteli poštovní licence, konkrétně České poště, s. p. K prokázání svého tvrzení žalobce přiložil k žalobě jako důkaz podací lístek s podacím číslem zásilky x, na kterém je uvedeno datum podání 22. 2. 2016.
6. V písemném vyjádření **k žalobě** žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zopakoval některé z argumentů uvedených již v odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že jako rozhodující pro posouzení včasnosti úkonu odvolání vzal razítko uvedené na obálce písemnosti x, kde je otisk kulatého razítka s datem 24. 2. 2016 České Budějovice. Včasnost tedy posuzoval jako obvykle dle razítka uvedeného na obálce. Konstatoval, že stejně jako ve všech dalších případech je pro posouzení včasnosti podání jediným vodítkem právě ono razítko na obálce, neboť jiné indicie pro posouzení včasnosti nemá žalovaný k dispozici.
7. Žalovaný dodal, že na základě žalobních námitek ověřil podání předmětné zásilky na internetových stránkách České pošty, s. p. (dále jen „Česká pošta“ nebo „pošta“) - sledování zásilek - kde je uvedeno, že zásilka byla podána dne 23. 2. 2016, tj. kdy rozhodnutí nabylo právní moci. Dle informace České pošty je v den podání zásilky tato odeslána pouze tehdy, pokud tak učiní podatel v rozhodné době tj. do 16 hodin, jinak je zásilka dána do poštovního provozu až následující pracovní den, v tomto případě dne 24. 2. 2016 dle data uvedeného na obálce. Žalovaný vyslovil přesvědčení, že podací lístek je pouze dokladem o tom, že uvedená zásilka byla poštou přijata ke zpracování a neprokazuje okamžik podání ve smyslu poštovní přepravy.

8. Řízení o žalobě proti shora identifikovanému rozhodnutí žalovaného bylo krajským soudem přerušeno usnesením ze dne 14. 7. 2017, čj. 28 A 18/2016-23. Důvodem bylo vyčkání výsledku řízení vedeného před rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu, který se zabýval otázkou, kdy je zásilka v případě využití služby DopisOnline (tj. způsobem předání ke zpracování elektronického souboru do podoby listinné zásilky) podána ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Posouzení včasnosti podání odvolání v nyní projednávané věci rovněž záviselo právě na posouzení otázky, kdy byla zásilka obsahující odvolání žalobce podána držiteli poštovní licence ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, neboť zásilka nebyla zaslána jako klasická listovní zásilka, ale elektronickou formou předána ke zpracování elektronického souboru do podoby listinné zásilky u České pošty. Zmíněné řízení před Nejvyšším správním soudem bylo již skončeno, a to rozhodnutím ze dne 19. 12. 2017, čj. 10 As 20/2017-49. Tím odpadl důvod přerušení řízení, proto bylo nařízeno jednání ve věci a před zahájením jednání rozhodnuto o pokračování v řízení.
9. Dne 7. 6. 2018 proběhlo jednání před soudem. Za stranu žalující se ho nikdo nezúčastnil, žalovaný se z jednání omluvil.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."), a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
11. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně po provedeném správním řízení vydal dne 26. 1. 2016 rozhodnutí čj. 2015/7777/SPR/CHAB, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení.
12. Proti uvedenému rozhodnutí orgánu I. stupně podal žalobce prostřednictvím zástupce blanketní odvolání (nedatováno), které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno prostřednictvím České pošty. Na obálce, ve které toto podání správnímu orgánu došlo, je otisk razítka pošty s datem 24. 2. 2016.
13. Mezi účastníky není sporu o tom, že prvostupňové rozhodnutí ze dne 26. 1. 2016 bylo žalobci doručeno dne 29. 1. 2016. Není sporu ani o tom, že proti tomuto rozhodnutí bylo možné se odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení, tj. že posledním dnem podání odvolání bylo pondělí 15. 2. 2016 (k tomu srov. ustanovení § 40 odst. 1 písm. c/ správního řádu) a že tohoto dne žalobce podal odvolání formou prostého e-mailu (bez uznávaného elektronického podpisu).
14. Spornou je mezi účastníky pouze otázka, zda žalobce potvrdil své podání (obsahující odvolání) ze dne 15. 2. 2016 do 5 dnů ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu včas, či nikoli. Bylo-li by toto potvrzení podáno k poštovní přepravě dne 22. 2. 2016 (k tomu srov. ustanovení § 40 odst. 1 písm. c/ správního řádu), jak tvrdí žalobce, jednalo by se o potvrzení odvolání včasné, neboť by lhůta jeho podáním k poštovní přepravě držiteli poštovní licence zůstala zachována. Žalovaný však za den podání zásilky k poštovní přepravě považuje den 24. 2. 2016, tj. den uvedený v razítku pošty na obálce, v níž potvrzení odvolání správnímu orgánu došlo. Klíčovým je tak posouzení okamžiku podání potvrzení odvolání žalobce k poštovní přepravě.

15. Ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu stanoví, že *„pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence“*.
16. Při jednání krajský soud provedl mimo jiné důkaz podacím lístkem předloženým žalobcem k žalobě, z něhož vzal za prokázané, že potvrzení odvolání bylo předáno držiteli poštovní licence České pošty v elektronické podobě (typ souboru: request.xml) ke zpracování a doručení v listinné podobě správnímu orgánu I. stupně. Ze správního spisu bylo přitom zjištěno, že potvrzení odvolání žalobce učiněné prostřednictvím jeho zmocněnce bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 25. 2. 2016, přičemž na otisku podacího razítka pošty, jímž je obálka opatřena, je uvedeno datum 24. 2. 2016. Po porovnání podacího čísla x na žalobcem předloženém podacím lístku s podacím číslem uvedeným na obálce krajský soud zjistil, že je toto podací číslo shodné.
17. Žalobce tedy v daném případě využil k podání zásilky obsahující předmětné odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně službu „hybridní pošta“ České pošty, neboť zásilku jí předal elektronickou formou ke zpracování elektronického souboru do podoby listinné zásilky. Právě povahou této služby se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí ze dne 19. 12. 2017, čj. 10 As 20/2017-49, uvedl, že vztah mezi Českou poštou a zákazníkem při poskytování posuzované služby je smíšené povahy s tím, že jednotlivým fázím (dílčím službám) smluvního vztahu odpovídá i odlišná právní regulace. Podle povahy jednotlivých fází poskytovaných služeb se služby řídí občanským zákoníkem (případně zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, je-li zákazník spotřebitelem dle § 419 občanského zákoníku), obchodními podmínkami této služby a zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami. Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatelům řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávku, odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání. Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt.
18. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že *„den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“* Dle Nejvyššího správního soudu *„není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby DopisOnline, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě“*. Den elektronické objednávky předmětné služby přes webovou stránku <https://online.postservis.cz> proto není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.

19. V posuzovaném případě žalobce tvrdí a podacím lístkem dokládá, že do elektronického systému předmětné služby České pošty podal předmětnou zásilku s podacím číslem x dne 22. 2. 2016. Tato zásilka byla dle otisku razítka pošty na obálce obsahující tuto zásilku zpracována a předána do poštovního provozu k doručování dne 24. 2. 2016. Datum uvedené na podacím lístku předloženém žalobcem tedy zjevně míří na okamžik objednání předmětné služby poskytované Českou poštou a nikoli k předání zásilky k přepravě. Jak vyplývá ze shora uvedeného, okamžik podání zásilky je však určen až dnem, kdy zásilka skutečně vznikla, tj. kdy byla vytištěna a zkompletována. Toto datum, tj. den 24. 2. 2016, je pak zřejmé z otisku razítka pošty na obálce (viz č. l. 25 správního spisu), v níž bylo předmětné podání správnímu orgánu doručeno.
20. Nelze tedy uznat žalobní tvrzení, že potvrzení odvolání v dané věci bylo podáno včas, když na podacím lístku je uvedeno datum podání 22. 2. 2016. Šlo totiž o den elektronické objednávky hybridní služby České pošty, zatímco rozhodným okamžikem pro posouzení včasnosti předmětného podání je zpracování této objednávky do podoby listinné zásilky dne 24. 2. 2016 a předání této zásilky k poštovní přepravě téhož dne.
21. Krajský soud tedy uzavírá, že v projednávané věci byl posledním dnem k podání potvrzení odvolání pondělí 22. 2. 2016, k poštovní přepravě však bylo odvolání podáno dne 24. 2. 2016 (zásilka pak byla správnímu orgánu doručena dne 25. 2. 2016). Podání žalobce, které mělo potvrdit předchozí e-mailem podané odvolání, tak nebylo podáno včas a žalovaný rozhodl správně, když odvolání jako opožděné zamítl.
22. Lze poznamenat, že žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl (a doložil výpisem), že na internetových stránkách České pošty, kde lze vyhledat detailní informace k zásilkám - Sledování zásilek (Track & Trace), ověřil pomocí podacího čísla zásilky, že objednávku zaslání zásilky u České pošty učinil žalobce dne 23. 2. 2016 (nikoliv 22. 2. 2016, jak je uvedeno na žalobcem předloženém podacím lístku), přičemž dle informace pošty je v den takto podané zásilky tato odeslána pouze tehdy, pokud tak podatel učiní do 16 hodin, jinak je zásilka zpracována a dána do poštovního provozu až následující pracovní den. I když se tedy toto datum objednání služby dne 23. 2. 2016 neshoduje s datem uvedeným na podacím lístku předloženém žalobcem (dne 22. 2. 2016), což je poněkud podivné, nebyl tento údaj (jak je zřejmé ze shora uvedeného) pro posouzení věci podstatný. Proto také krajský soud neprovedl další ze žalobcem navržených důkazů, a to vyjádření České pošty k podacímu lístku.
23. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný při jednání u soudu prohlásil, že se náhrady nákladů řízení v souvislosti s tímto řízením vzdává.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 7. června 2018

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně